

Sygn. akt II KKN 257/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 20 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Tomasz Grzegorzczak

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2000 r.

sprawy **B. M. K.**

wobec której warunkowo umorzono postępowanie karne o czyn z art. 156

§ 2 d.kk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w P.

z dnia 24 lutego 1998 r., sygn. II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 6 sierpnia 1997 r., sygn. VII K [...]

**- oddała kasację jako oczywiście bezzasadną i obciąży
oskarżoną B. M. K. kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji podniesiono zarzut obrazy art. 3 § 1-3 d.kpk przez rozstrzygnięcie nie dającej się usunąć wątpliwości w jakim momencie doszło do zasinienia przedramienia pokrzywdzonej oraz art. 4 § 1 i art. 357 oraz 372 § 1

d.kpk przez naruszenie swobodnej oceny dowodów a nadto art. 451 d.kpk gdyż sąd odwoławczy rozpoznawał apelację własną oskarżonej bez wezwania jej na rozprawę w II instancji, w której uczestniczył tylko substytut obrońcy broniącego jej w I instancji, który nie posiadał upoważnienia do obrony w postępowaniu odwoławczym.

Analizując te zarzuty trzeba podnieść, iż dwa pierwsze stanowią właściwie polemikę z ocenami dowodów dokonanyymi przez sądy i ustaleniami faktycznymi, które na podstawie dowodów uznanych za wiarygodne poczyniono. Zarzuty te w ogóle nie powinny znaleźć się w kasacji, nie wolno w niej bowiem podważać ustaleń faktycznych. Zarzut obraży art. 451 jest zupełnie niezrozumiały, gdyż przepis ten w d.kpk dotyczył rozprawy w sądzie I instancji w trybie przyśpieszonym. Udział oskarżonego i obrońcy w rozprawie apelacyjnej normował art. 400, który w § 2 dopuszczał, iż brak potwierdzenia zawiadomienia strony o terminie rozprawy – a tylko o takim braku a nie w ogóle niewzywaniu można tu mówić (vide k. 140) – nie tamuje rozpoznania sprawy, o ile stawia się obrońca nieobecnego. Upoważnienie do obrony udzielone przez oskarżoną nie zawierało żadnych ograniczeń (zob. k. 67), zatem odnosiło się także do postępowania odwoławczego (art. 75 § 1 d.kpk). W rozprawie przed Sądem Wojewódzkim uczestniczył wyznaczony przez tegoż obrońcę substytut (k. 140), zatem nie doszło do obraży prawa procesowego. W tym stanie rzeczy przedmiotowa kasacja wskazuje bowiem bądź to na uchybienia które nie stanowią podstaw kasacyjnych, bądź na takie, które w ogóle nie zaistniały,

Dlatego też orzeczono jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.